

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 18 października 2007 r. w sprawie F-112/06 Krcova przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze),
- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 17 października 2005 r. o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącą wraz z upływem okresu próbnego, i w zakresie w jakim jest to konieczne, decyzji z dnia 16 września 2005 r. o przedłużeniu okresu próbnego o dwa miesiące oraz raportu z okresu próbnego z dnia 12 września 2005 r. zawierającego wniosek o rozwiązanie stosunku pracy ze skarżącą,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej jak również przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu strona skarżąca wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 października 2007 r. wydanego w sprawie F-112/06 Krcova przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości oddalającego skargę, w której skarżąca wносиła o stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącą z upływem okresu próbnego.

Strona skarżąca zarzuca Sądowi do spraw Służby Publicznej, że orzekł *ultra petita* oraz że dokonał błędnej wykładni art. 34 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2008 r. — Rui Manuel Alves dos Santos przeciwko Komisji**(Sprawa T-184/08)**

(2008/C 209/99)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Rui Manuel Alves dos Santos (Rominha, Alvaiázere, Portugalia) (przedstawiciel: A. Marques Fernandes, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (KE) wydanej w ramach sprawy 89 0488 P1 i doręczonej skarżącemu w dniu 3 marca 2008 r., zobowiązującej go do zwrotu kwoty 25 485,02 EUR, odpowiadającej 5 109 287 escudo portugalskich (PTE).

Zarzuty i główne argumenty

Szkolenia zostały przeprowadzone w całości.

Audytorzy posłużyli się kryteriami oderwanymi od rzeczywistości i ustalili, że koszty są niekwalifikowalne ze względów całkowicie obcych skarżącemu.

Wszystkie koszty powinny być uznane za kwalifikowalne i wzięte pod uwagę przy ostatecznym rozliczeniu.

Blisko dwadzieścia lat po zaistnieniu stanu faktycznego, zwrot jakiegokolwiek kwoty, stanowi rażącą niesprawiedliwość i narusza podstawowe zasady proporcjonalności i bezpieczeństwa prawnego obywateli względem prawa i instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2008 r. — Polson i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-197/08)**

(2008/C 209/100)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Magnus Polson (Lerwick, Zjednoczone Królestwo), Garry Sandison (Lerwick, Zjednoczone Królestwo), Andrew Anderson (Whalsay, Zjednoczone Królestwo), Ian Johnston (Lerwick, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Murray, Solicitor, R. Thompson, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 oraz art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. — Pomoc państwa C 39/2006 (ex NN 94/2005) — Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach wdrożony przez Zjednoczone Królestwo;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżące wnoszą o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2008/166/WE z dnia 13 listopada 2007 r. — Pomoc państwa C 39/06 (ex NN 94/05) — Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach wdrożony przez Zjednoczone Królestwo⁽¹⁾. W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że pomoc była niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie dotyczącym pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w używanych statkach rybackich i zobowiązała Zjednoczone Królestwo do odzyskania przyznanej pomocy. Skarżące są beneficjentami pomocy podlegającej odzyskaniu.

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z następujących powodów:

- Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że wszystkie kwoty na rzecz osób po raz pierwszy obejmujących udziały w używanych statkach rybackich były niezgodne ze wspólnym rynkiem i musiały zostać zwrócone; skarżące twierdzą, że przyznana im pomoc wchodzi w zakres rozporządzenia Komisji nr 875/2007⁽²⁾, a więc powinna być uznana za pomoc de minimis, zgodną ze wspólnym rynkiem; skarżące dodają również, że art. 1 ust. 2 oraz art. 3-5 zaskarżonej decyzji niezgodnie z prawem obejmuje beneficjentów pomocy, którzy w istocie spełnili wymogi wynikające z właściwych wytycznych wspólnotowych;
- Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że zwrot wspomnianych kwot jest zgodny z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽³⁾ oraz z ogólnymi zasadami pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008 L 55, str. 27.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004, Dz.U. 2007 L 193, str. 6.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu (Dz.U. 1999 L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2008 r. — Habanos przeciwko OHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)

(Sprawa T-207/08)

(2008/C 209/101)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Corporación Habanos S.A. (La Havana, Kuba) (przedstawiciele: adwokaci V. Gil Vega i A. Ruiz López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tabacos de Centroamérica S.L. (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 marca 2008 r., stwierdzenie, że w przypadku mieszanego znaku towarowego KIOWA i wcześniejszych mieszanych znaków towarowych COHIBA, które oznaczają identyczne towary, faktycznie istnieje podobieństwo i prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd oraz że zgłaszający próbował czerpać nienależne korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wyżej wskazanych wcześniejszych znaków towarowych COHIBA czy też działać na ich szkodę i w konsekwencji dokonanie odmowy rejestracji wspólnotowego (mieszanego) znaku towarowego nr 3.963.931 KIOWA; posiłkowo strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wyżej wskazanej decyzji OHIM, nakazanie ponownego przekazania akt sprawy Izbie Odwoławczej OHIM celem rozpatrzenia twierdzeń i dowodów odnoszących się do art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania we wszystkich instancjach, włączając w to poniesione przez stronę skarżącą koszty zastępstwa procesowego.

— Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tabacos de Centroamérica S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „KIOWA” zgłoszony dla towarów z klasy 34 (zgłoszenie nr 3.963.931)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Corporación Habanos S.A., występująca w obrocie jako Habanos S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „COHIBA” (wspólnotowy znak towarowy nr 3.323.292), słowny znak towarowy „COHIBA” (hiszpański znak towarowy nr 1.271.173) i graficzny znak towarowy „COHIBA” (hiszpański znak towarowy nr 2.052.344) zarejestrowane dla towarów z klasy 34

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W szczególności wysoki stopień podobieństwa kolidujących ze sobą znaków wywołujący prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.